

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت بر حساسیت اضطرابی، تحمل پریشانی هیجانی فرزندان طلاق

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

لیلا پاشایی ساتلو - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

پرویز کریمی ثانی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت بر حساسیت اضطرابی، تحمل پریشانی هیجانی فرزندان طلاق انجام شد. پژوهش حاضر از نظر یک تحقیق کاربردی و از نظر شیوه اجرا یک پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون گروه آزمایش و کنترل است. جامعه آماری این مطالعه را کلیه دانش آموزان دختر فرزند طلاق که در مقطع ابتدایی آموزش پرورش شهر اسکو است در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ مشغول تحصیل بودند. نمونه گیری در این پژوهش با استفاده از روش در دسترس بود که تعداد ۳۰ دانش آموزان مقطع ابتدایی از بین جامعه آماری انتخاب شدند. داده های حاصله با استفاده از آزمون کوواریانس چند متغیره و تک متغیره مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد درمان شفقت به خود بر متغیرهای حساسیت اضطرابی، تحمل پریشانی تاثیر معناداری دارد. ($p < 0/05$) ضریب اتای به دست آمده نشان داد درمان شفقت به خود تاثیر بیشتری بر متغیر تحمل پریشانی فرزندان طلاق دارد. در پایان این پژوهش پیشنهاد شد مشاوران و روانشناسان در درمان اختلالات روانشناسی فرزندان طلاق از این شیوه درمان استفاده نمایند.

کلمات کلیدی:

شفقت به خود، حساسیت اضطرابی، تحمل پریشانی، فرزندان طلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1770988>

